ఊసులాడే ఒక జాబిలటా!

నిషిగంధ

యదార్థ సంఘటనలకి నవలా రూపం - ఆసాంతం ఆకట్టుకునే సుమధుర స్నేహ బంధం

(క్రిందటిసంచిక తరువాయి)

అక్టోబర్ 13, 1985

హైదరాబాదు

హాయ్ కార్తీకా,

ఎలా ఉన్నావు? అయ్యో, అలా దిక్కులు చూస్తావేంటీ!? అడిగేది నిన్నే! ఆ కంగారేమిటీ? ఓ.. సంబోధన మారిందనా.. మరి నువ్వే కదా, సారీ మీరే కదా 'మీరు' నుంచి 'నువ్వు' లోకి వచ్చేయమన్నారు.. అందుకే ఇలా ప్రయోగం చేశాను.. భయపడ్డారా? మరీ ఒకేసారి సంబోధన మార్చడం కష్టం కానీ నెమ్మది నెమ్మది గా మారుస్తాను.. కానీ మీ విన్నపమే నాది కూడా, అంటే మీరు కూడా మార్చాల్సిందే!

ఇప్పుడే రాధిక చేసిన ఆదివారం స్పెషల్స్ ఆరగించి కూర్చున్నా.. సెలవురోజుల్లో మధ్యాహ్నం నిద్ర మానేయాలని ఈ మధ్యనే నిర్ణయించుకున్నాను.. ఏదో పుస్తకం పట్టుకోవడం కన్నా మిమ్మల్ని పలకరించడమే ఉత్తమం అనిపించింది. ముందుగా మీకు ధన్యవాదాలు.. నానమ్మ, తాతయ్యల మరణంతో కలతపడ్డ హృదయానికి మీ స్వాంతన వాక్యాలు చాలా ఊరటనిచ్చాయి.. ఆ అలలు వెళ్ళిన తడి ఇంకా ఆరలేదుకానీ మనసు మాత్రం మళ్ళీ నిర్మలస్థాయికి చేరుకుంది.

మీ ఫ్రెండ్ మాధురి గురించి మీ ఆందోళన చదువుతుంటే నా స్నేహితులందరూ గుర్తొచ్చారు.. ఎంత అల్లరి, ఎన్ని చిలిపి పనులు! తిట్లు, దెబ్బలు, మెచ్చుకోళ్ళు, గోడ కుర్చీలు, దీవెనలు ఒకటేమిటి అన్నీ మాకే! స్కూల్ అల్లరికి గంభీరం ముసుగేసి కాలేజీలో అడుగుపెట్టి దెబ్బలాటలు, కాలేజీ 'కలర్' మీద కామెంట్లూ, పరీక్షలప్పుడు రాత్రీ పగలూ లేకుండా చదవడం.. ఎక్కడకెళ్ళి దాక్కున్నాయో ఆ రోజులన్నీ!! ఇప్పుడు నా క్లోజ్ ఫ్రెండ్స్ నలుగురు ఇదే మహాపట్టణంలో ఉన్నా తరచుగా కలిసేది తక్కువే! ఇల్లు, పిల్లలు ఇదే ప్రపంచం.. ఏ పనికైనా ఇవే ఆటంకాలూ, ఉత్ప్రేరకాలూనూ!! అయినా వీలు చేసుకుని రెండు మూడు కుటుంబాల వాళ్ళం అయినా కలుస్తుంటాము.. లేదా కేవలం అబ్బాయిలమే ఏదో ఒక ఆదివారం సాయంత్రం టాంక్ బాండ్ మీదనో, ఇరానీ ఛాయ్ తాగుతూనో కబుర్లు చెప్పుకుంటాము.. ఆఫీసు, రాజకీయాలు, సినిమాలు, కొత్త పుస్తకాలు, రచయిత(త్రు)లు, ఇలా ఒకటేమిటి కాదే విషయం మా చర్చకు అనర్హం అన్నమాట! ఎందుకో గానీ మీ 'స్నేహించడం' అన్న పదం ఏదో కొత్త ఉత్సాహాన్ని తెచ్చింది.. very inspirational word!.. 'ఆ

వాళ్ళు కాల్ చేస్తారులే' అని కూర్చోకుండా ఇకనించీ నేనే వీలైనప్పుడల్లా మాట్లాడుతూ ఉండాలనుకుంటున్నా.

ఇంకో విషయం ఏమిటంటే, మీరు మాధురి గారిని ప్రశ్నించేప్పుడు చనువు ఉందని అధికారికంగా కాక అనునయంగా అడగండి.. అదీ తను సంతోషంగా మాములుగా ఉన్నప్పుడు కాకుండా దిగులుగా ఉన్నప్పుడు అడిగితే తన మనసులోని విషయాన్ని పంచుకునేందుకు సిద్ధపడొచ్చు.. ఒకవేళ ఆమె చెప్పకపోయినా మీరు కోపం తెచ్చుకోకుండా తనకి మీరు ఉన్నారన్న భరోసా ఇవ్వండి.. మీ ఆందోళన తీవ్రస్థాయిలో ఉంటే తను మీకు ఏమీ చెప్పుకోలేకపోవచ్చు.. కాబట్టి తన దగ్గర వీలైనంత ప్రశాంతంగా ఉండండి.

ఇంతకీ ఊహల్లోంచి బయటకొచ్చి మీరు పెట్టాలనుకున్న స్కూల్ గురించి మీ ఇంట్లో వాళ్ళతో మాట్లాడారా? వికలాంగులకోసం అన్నారు కానీ ఏ రకమైన వికలాంగులకోసం? శారీరకంగానా, మానసికంగానా!? ఈ రెండూ కంప్లీట్‌గా వేరు వేరు కాబట్టి స్కూల్ కి కావల్సిన వనరులు, సామగ్రి, సిబ్బంది ఇలాంటివన్నీ వేరు వేరు గానే ఉంటాయి.. మీరు ఏ తరహా వికలాంగుల కోసం స్కూల్ పెడదామనుకున్నా ముందు ప్రణాళిక సిద్ధం చేసుకుని అనుభవజ్ఞులైన వారికి ముగ్గురు నలుగురికి చూపించండి.. పైగా పర్మిషన్స్, అప్రూవల్స్ అంటూ గవర్నమెంట్ తో చాలా పనులుంటాయి.. అలాంటి విషయాల్లో నా సహాయం మీకెప్పుడూ ఉంటుంది.. ఏంటీ మధ్యలో నా ఉత్సాహం ఎక్కువైపోయిందనుకుంటున్నారా! ఏదో, ఒక మహత్కర కార్యానికి ఉడుతా సహాయమన్నా చేయాలన్న అచ్చమైన స్వార్థం.

నాకు ఊహించడాలూ, కనుక్కోవడాలూ అస్సలు రావు.. అందుకే మీరెలా ఉంటారోనన్న విషయం రాధిక ఊహకే వదిలేశాను.. తన మాటల్లో మీది ఛామనఛాయ, కోలమొహం, చిన్న కళ్ళు, వదులుగా వేలాడే పెద్ద వాలు జడ వగైరా వగైరా.. ఇక మీరు ఎంత తొందరగా ఫోటో పంపితే అంత తొందరగా తన అంచనా ఏ మాత్రం కరెక్టో తెలిసిపోతుంది.. ఏమంటారు?

ఇక ఇక్కడితో ఆపక తప్పదు.. సాయంత్రం 'మయూరి' సినిమాకి రాధిక ప్రోగ్రాం వేసింది.. సినిమా వచ్చిన సంవత్సరానికా అని ఆశ్చర్యపడకండి.. అప్పుడు పిల్లలతో కుదరలేదు.. ఇప్పుడు కాస్త పెద్దయ్యారని ఎప్పుడన్నా మంచివి వస్తే ఇలా ఫిక్స్ చేసేస్తుంది..

ఉంటాను మరి.

వంశీ

*** *** *** ***

అక్టోబర్ 23, 1985
మాజేరు

వంశీ గారూ,

కనుచూపు మేర నీలాకాశం, పచ్చదనం, స్వచ్ఛమైన గాలి, ఉండుండి వినిపించే పక్షుల కూతలు, గడ్డి మేసే పశువుల అరుపులు ఎక్కడినించో లీలగా.. అన్నీ మా స్టాఫ్ రూం నించే ఆస్వాదించేస్తున్నా.. ఇవాళ ఆఖరి రెండు పీరియడ్లు ఖాళీనే.. ఎస్సైన్ మెంట్ వర్క్ కూడా ఏమీ లేదని ఇదిగో మీకు ఉత్తరం మొదలుపెట్టాను..

బయట ఎంత ఆహ్లాదంగా ఉన్నా మనసు మాత్రం అశాంతితో చిరాకుపడిపోతుంది.. ఈ చిరాకునంతా మీమీద రుద్దేస్తానని మీకు భయం వేస్తోంది కదూ! తప్పదు మరి!! మీరు ఎంత వేడికోలుగా చూసినా వినక (అదే చదవక) తప్పదు.. అకారణంగా ఎవరిమీదో చెప్పలేని కోపం.. ఏంటో ఈ చిరాకులో ఏం మాట్లాడుతున్నానో కూడా తెలీడం లేదు.. లేకపోతే ఎవరి మీదో ఏంటీ, మా మాధురి మీదే! అకారణంగా కాదు సలక్షణమైన కారణం ఉండబట్టే!!

మొన్నాదివారం షాపింగ్ కి వెళ్దామని ఒకటే గొడవ చేసి బందరు తీసుకెళ్ళింది.. ఒక ఫ్యాన్సీ షాపులోకెళ్ళి ఏవేవో కొని ఇంక పద వెళ్దాం అంది.. బస్సు దిగి అప్పటికి పట్టుమని పదినిమిషాలు కూడా అవ్వలేదు.. నేనైతే హమ్మయ్యా అనుకుని చకచకా బస్టాప్ వైపు నడిచాను.. అక్కడ ఖాళీగా ఉన్న బెంచీ మీద కూర్చున్నామో లేదో షాప్ వాడు ఇంకేదో పాకెట్ పెట్టడం మర్చిపోయాడని మళ్ళీ ఆ సంచీ పట్టుకుని మేమెళ్ళిన షాప్ కి పరిగెత్తింది.. 20 నిమిషాలు, అరగంట, గంట గడిచింది.. తను మాత్రం ఇంకా రాలేదు.. నాకు కంగారేసి ఆ షాప్ కెళ్ళాను.. అక్కడ వాళ్ళనడిగితే అసలు మాధురి మళ్ళీ షాప్ కి రానేలేదని చెప్పారు.. నాకు కాళ్ళూ చేతులు ఆడక అక్కడ రెండుమూడు సందుల్లో ఉన్న షాపులన్నీటిలో చూసి, ఎక్కడా కనబడక అదురుతున్న గుండెలతో బస్టాప్ కొస్తుంటే అక్కడ కూర్చొనుంది!! ఆ క్షణంలో వచ్చిన కోపాన్ని అదుపులో పెట్టుకోవడానికి ఎంత కష్టపడ్డానో తెలుసా! నేనేమీ అడగకుండానే 'షాపువాడింకా కొత్త వెరైటీలని ఏవేవో చూపిస్తుంటే కూర్చుండిపోయానే' అంది.. నెమ్మదిగా తనవంక చూసి 'నేనిప్పుడు అక్కడ నించే వస్తున్నా' అన్నాను.. గొంతులో ఆపేసిన కోపం వేరేదారి వెతుక్కొని కళ్ళల్లోకి దూసుకొచ్చినట్లుంది.. ఆ వేడిని తట్టుకోలేక తలదించుకుంది.

ఇంటికి తిరిగొచ్చే దారంతా తనతో ఒక్క మాట కూడా మాట్లాడలేదు.. అదే మౌనంతో మాఇంటి వైపు వెళ్ళిపోతుంటే నా చెయ్యి పట్టుకుని ఆపి 'నీతో కొంచెం మాట్లాడాలి.. రాత్రి భోజనాలయ్యాక వస్తాను' అంది.. 'లేదు, నాకు కుదరదు' అని పెడసరగా సమాధానం ఇవ్వాలని అనిపించింది.. కానీ మరుక్షణమే 'అనునయంగా మాట్లాడమన్న' మీ సలహా గుర్తొచ్చింది.. 'సరే' అని ముక్తసరిగా చెప్పి వచ్చేశాను.. కానీ మళ్ళీ దాన్ని చూసేవరకూ మనసులో రకకాల ఆలోచనలు, 'ఏమి చెప్పబోతుందా అని!'.

చిన్నప్పటినుంచీ తనకి సినిమాలన్నా, సినీతారలన్నా చాలా ఇష్టం.. కొంపదీసి సినిమాల్లోకి వెళ్దామని రహస్యంగా ప్రయత్నాలు చేయటం లేదు కదా!! ఒక్కసారిగా వాళ్ళమ్మ గుర్తుకొచ్చింది.. పిల్లలిద్దరిలో ఎవరు బయటకెళ్ళినా తిరిగొచ్చేవరకూ తన కళ్ళని గుమ్మం దగ్గరే వదిలేస్తుంది!! ఈమధ్య మాధురి లో కాస్త మార్పు వచ్చింది కానీ అసలైతే తనూ, వాళ్ళమ్మా, చెల్లీ ఎంతో నెమ్మదస్తులు.. వాళ్ళు కూడా మంచి ఆస్తిపరులైనప్పటికీ ఎప్పుడూ ఒదిగొదిగి ఉంటారు.. దానికి కారణం లేకపోలేదు.. మాధురి వాళ్ళ నాన్నగారికి రెండో భార్య ఉంది.. మరి ఆవిడని భార్య అనొచ్చో లేదో తెలీదు కానీ ఆ హోదా మాత్రం ఇస్తారు.. ఆయనలా చేయడానికి కారణం మాధురి వాళ్ళ అమ్మే అన్న విధంగా ఆయన తల్లితండ్రులు, చుట్టుపక్కల వాళ్ళు ప్రవర్తించేవాళ్ళు.. అందుకే ఆమె అవసరమైనదాని కంటే ఎక్కువ అణకువగా ఉంటుంది.. అలానే పిల్లల్నీ పెంచింది.. తను గానీ, పిల్లలు గానీ ఏమైనా తప్పులు చేస్తే వారానికి 3 రోజులు ఇంట్లో ఉండే వాళ్ళ నాన్న మొత్తానికి రావడం మానేస్తారని ఆమె భయం! ఇప్పుడు మాధురి ఇలా సినిమాల్లోకి వెళ్తే ఏమైపోతుందో!

నా ఆలోచనల్లో ఉండగానే బయట మాధురి అమ్మమ్మతో మాట్లాడటం వినిపించింది.. ఇవాళ బందరెళ్ళి మేమేం చేశామో అడుగుతుంది అమ్మమ్మ.. ఎప్పుడూ ఇంతే! నేను చెప్పింది నిజమో కాదో అన్న అనుమానం! ఇప్పుడెళ్ళి దాన్ని పిలిస్తే ఏదో చెప్పనీకుండా లాక్కెళ్ళానని

ఇంకాస్త అనుమానం పెంచుకుంటుంది.. అందుకే తను వచ్చేవరకూ అలానే గోళ్ళు కొరుక్కుంటూ నా గదిలోనే గడిపేసాను.. మాధురి రాగానే 'నా మీద బాగా కోపంగా వుంది కదా' అంది.. 'అది సరే, ఏదో చెప్తానన్నావుగా ముందది చెప్పు' అన్నా..

నా వంక ఒక నిమిషం అలానే చూసి 'నేను ఒకతన్ని ప్రేమిస్తున్నాను' అంది.. 'సరే నేనూ ప్రేమిస్తున్నాను గానీ అసలు విషయం చెప్పు' అని చిన్నగా కసిరాను.. 'నిజమే చెప్తున్నా! నేను రాజారావుని ప్రేమిస్తున్నాను' అంది.. నాకేదో కెరటం బలంగా చాచి కొట్టినట్లనిపించి కాస్సేపు ఏం మాట్లాడలేకపోయాను.. 'రాజారావంటే...' ఘాటైన అత్తరు వాసన, వెకిలి చూపులు, అనవసర ప్రసంగాలు అన్నీ ఒకదాని తర్వాత ఒకటి గుర్తొస్తుంటే అనుమానం నిజం కాకూడదని ప్రార్థిస్తూ అడిగాను.. 'మీ స్కూల్లో పనిచేసే రాజారావే!' దాని సమాధానం వింటూనే మనసంతా అదోలా అయిపోయింది..

'నీతో ఒకసారి మీ స్కూల్ ఫంక్షన్ కి వచ్చినప్పుడే నన్ను చూశాడంట! మొదటిచూపులోనే తన మనసు దోచేసుకున్నానంట.. ఈ ఉత్తరం చదువు తనకి నేనంటే ఎంత ప్రేమో తెలిస్తుంది' నా చెవులు తాత్కాలికంగా పనిచేయడం మానేస్తే అదిచ్చిన ఉత్తరం యాంత్రికంగా తీసుకున్నాను..

"నా హృదయమంజరీ,

ఇవాళ నువ్వెంత అందంగా ఉన్నావో తెలుసా!! వంగపండు రంగు చీర.. కనకాంబరం పూలు.. జడకి కొత్త రబ్బర్ బ్యాండ్ పెట్టుకుని నా స్వప్నసుందరిలా నడిచొచ్చావు.. ఎంతైనా నీ సెలక్షనే సెలక్షన్! జుంకాలు, బొట్టు బిళ్ళలు, జడ క్లిప్పులు ఎంత మంచి మంచివి పెట్టుకుంటావో!! ఇవన్నీ నాకోసం, నాకిష్టమని చేస్తున్నావని తెలిసి నీ మీద నా ప్రేమ అంతకంతకూ పెరిగిపోతుంది.. ఇవాళేమైందో తెలుసా, నిన్ను కలిసిన ఆనందంలో నా కాలి స్లిప్పర్ తెగిన సంగతి గమనించకుండా నడుస్తున్నాను.. అంతలో రాయి తగిలి ప్రాణం జివ్వున లాగింది.. వెంటనే నువ్వు గుర్తొచ్చావు (నీకు తెలుసు కదా బాధలోనూ, సంతోషంలోనూ నిన్నే తలుచుకుంటాను).. ఆ బాధలో నాపక్కన నువ్వుంటే బావుండుననిపించింది.. అసలు నువ్వే నా పక్కన ఉంటే ఈ చెత్త రబ్బర్ స్లిప్పర్స్ వేసుకోనిచ్చేదానివా!! ఎంచక్కా ఏ లెదర్ చెప్పులో కొనేదానివి.. చెప్పులంటే గుర్తొచ్చింది నీకు హైహీల్ చెప్పులు ఎంత బాగుంటాయో తెలుసా! దానికి తోడు నేనిచ్చిన ఎర్ర గోళ్ళరంగు వేసుకున్నావనుకో అప్సరసలా మెరిసిపోతావు.. నా జ్ఞాపకం నీ గోళ్ళని అంటిపెట్టుకుని ఉందంటే నాకెంత సంతోషమో తెలుసా! అలానే నువ్విచ్చినదేదైనా నాకు దగ్గరగా ఉంటే బావుండుననిపిస్తుంది.. మొన్నిచ్చిన పర్సులాంటిది కాదు.. ఇంకా దగ్గరగా ఉండేది.. ఆ.. బట్టల జత అయితే ఎలా ఉంటుందంటావ్? ఎలాగూ నా పుట్టిన రోజు కూడా దగ్గర్లోనే ఉంది కదా.. ఆ రోజున నీ స్వహస్తాలతో సెలెక్ట్ చేసిన రేమాండ్ ప్యాంటు, చొక్కా మెత్త మెత్తగా నన్ను తాకుతూ ఉంటే నీ చేతులే.."

ఇక చదవలేక ఆపేశాను.. అయితే బయటకి వెళ్ళినప్పుడల్లా ఉన్నట్టుండి మాయమైపోయేది ఇతన్ని కలుసుకోడానికేనన్నమాట! తన ప్రేమకు పరోక్షంగా నేనూ సాయం చేశానని అనుకోగానే నామీద నాకే చెప్పలేనంత కోపం వచ్చింది.. విసురుగా దానితో ఏదో అందామని తల తిప్పి చూస్తే పక్కనే ప్రశాంతంగా నిద్రపోతోంది.. ఆ అమాయకమైన మొహం చూస్తే నా బాధ ఇంకా ఎక్కువైంది.. ఆ రాజారావు మాయలో ఎలా పడిందా అని! అతను మా స్కూల్లోనే అడ్మినిస్ట్రేటివ్ క్లర్కుగా చేస్తాడు.. అతన్ని చూస్తే ఏ మాత్రం సదభిప్రాయం కలగదు.. పెద్ద తరగతి ఆడపిల్లలతో పరాచికాలు ఆడుతుంటే మా హెడ్మాస్టారు కేకలేసారు కూడాను.. రూపాయి రెండు రూపాయిలకోసం నానా గడ్డీ కరుస్తాడని మా వాచ్‌మాన్ చెప్పడం విన్నాను.. అసలు అతను రాసిన ఉత్తరం చూస్తేనే అనిపిస్తుంది అతని

దృష్టి మాధురి వాళ్ళ ఆస్తి మీదనే అని!

అసలు ఇది ఏం చూసి ప్రేమించింది!?!? 'అతను మన వాళ్ళే తెలుసా.. సిగరెట్, తాగుడు లాంటి చెడు లక్షణాలేమీ లేవు.. ఆఖరికి ఒక్కపొడి కూడా వేసుకోడు' ఇందాక మాధురి అన్న మాటలు గుర్తొచ్చాయి.. ఒకే కులం అవ్వడమే అసలైన అర్హతా!? చెడు అలవాట్లు లేనంత మాత్రాన మనిషి మంచివాడైపోతాడా!?! ఆలోచిస్తున్నకొద్దీ ఆవేశం అమాంతంగా పెరిగిపోయి దాన్ని మాంతంగా నిద్ర లేపి ఈ చెంపా ఆ చెంపా వాయించి 'ఇలాంటి పిచ్చివేషాలు వెయొద్దని' చెప్పాలన్న కోరికని పళ్ళ బిగువున ఆపుకున్నాను..

అదిగో ఆరాత్రి నించీ మనసులో ఈ అసహనం.. తను మాత్రం మామూలుగా నవ్వుతూ, తుళ్ళుకుంటూ హాయిగా ఉంది.. నాతో విషయం చెప్పేసిన తర్వాత తనకో అవుట్‌లెట్ దొరికనట్లు ఎప్పుడూ అతని గురించే మాట్లాడటం.. వినే సహనం లేక నేను వీలైనంతవరకూ తప్పించుకుంటునే ఉన్నాను.. కానీ పాపం మీరు మాత్రం నాకు దొరికిపోయారు.. కదండీ!

ఏంటో, ఒక నేస్తం గురించి ఇంకో నేస్తానికి కంప్లైంట్ చేస్తున్నా.. మర్చిపోయాను, మీమీద కూడా ఒక కంప్లైంట్ ఉందండోయ్.. అదిగో ఏమీ ఎరుగనట్టు దిక్కులు చూడకండి.. సంబోధన నెమ్మది నెమ్మదిగా మారుస్తాను అన్నారు కానీ మీ ఉత్తరంలో ఆ ఛాయలెక్కడా కనబడలేదు.. మీ కాలమానంలో నెమ్మదిగా అంటే ఓ పదికాలాలలో అని మాత్రం కాదు కదా!! కనీసం వచ్చే ఉత్తరం నుంచైనా అమలు చేయండి.. ప్లీజ్.. కానీ మిమ్మల్ని ఏకవచనంలో సంబోధించడం మాత్రం నావల్ల అవ్వదేమో! ఎందుకంటే అభిమానం, ఆప్యాయతల స్థాయిలోనే గౌరవం కూడా ఉంది మరి!

మొత్తానికి రాధిక గారు అఖండులు.. ఆమె చెప్పినవాటిలో ఒక్క పోలిక తప్ప మిగతావన్నీ కరెక్టే!! ఆ ఒక్కటీ ఏదనేది నేను వచ్చే ఉత్తరంతోపాటు పంపే ఫోటో చూస్తే మీకే తెలిసిపోతుంది.. అంటే అర్థం అయింది కదా, ఇంకా ఫోటో రెడీ అవ్వలేదు నేస్తం.. ఈసారి మాత్రం మాట తప్పను..

సరే మరి బస్సు వేళైంది.. ఇంకా ఎన్నో విషయాలు చెప్పాలని ఉన్నా మీకు సెలవు ఇవ్వక తప్పదు.. మళ్ళీ ఈ బస్ తప్పితే అమ్మమ్మ వేసే సవాలక్ష ప్రశ్నలకు సమాధానం చెప్పలేక నా పని అయిపోతుంది.

అదండీ సంగతి..

కార్తీక

*** *** *** ***

నవంబర్ 2, 1985

హైదరాబాదు

కార్తీకా,

ముందుగా ఆంధ్రరాష్ట్ర అవతరణ దినోత్సవ శుభాకాంక్షలు, కాస్త ఆలస్యంగా.. మీ స్కూల్లో ఇలాంటి దినోత్సవాలన్నిటినీ బాగా

జరుపుకుంటారా? మా చిన్నప్పుడు కొన్ని స్కూళ్ళకి సెలవుంటే కొన్నింటికి ఉండేది కాదు, ముఖ్యంగా ప్రైవేటు కాన్వెంట్లకి.. అసలు ఆ స్కూళ్ళలో ఏరోజైనా హోంవర్క్ డే నే!!

నేనివాళ ఇంట్లోనే ఉన్నాను.. గౌతమ్‌కి రెండు రోజులనించీ హై ఫీవర్.. డాక్టర్ మామూలు జ్వరమే కంగారేమీలేదని చెప్పింది.. కానీ వాడలా నీరసంగా పడుకునుంటే నాకు ఆఫీసులో కూడా ఏం తోచట్లేదు.. అక్కడుండి ఆదుర్దా పడేకంటే దగ్గరుండి కథలూ అవీ ఇవీ చెబ్దామని ఇవాళ సెలవు పెట్టేసాను.. కాళ్ళకి చక్రాలున్నట్లు ఇల్లంతా పరుగులు పెడుతూ, వచ్చీ రాని భాషలో వాడి కష్టాలూ, సుఖాలూ చెప్పేసుకుంటూ ఉండేవాడు అలా రెక్కలు తెగిన పక్షిలా ఒక్కచోటే ఉంటే మనసంతా ఏమిటోగా ఉంది.. తమ్ముడికి వంట్లో బాలేదని ఆదిత్య కూడా అస్సలు చడీ చప్పుడు చేయడంలేదు.. బుద్ధిగా ఒకచోట కూర్చుని హోంవర్క్ చేసుకుంటున్నాడు.. నాకూ రాధికకీ కూడా అవసరమైతే తప్ప మాట్లాడాలని అనిపించడంలేదు.. ఇల్లంతా ఇష్టంలేని నిశ్శబ్దం.. 'తమ్ముడు తినకుండా నాకు ఎగ్ వద్దమ్మా' అని అంటున్న ఆదిత్యని చూస్తే నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది.. వాడికి ఎగ్ అంటే ప్రాణం.. కొంచెం కొంచెం గా, ఎంతో అపురూపంగా తింటాడు.. అలాంటిది తమ్ముడు తినడంలేదని తను తిననంటున్నాడు.. పిల్లలు అల్లరి చేస్తూ అటూ ఇటూ పరుగులు పెడుతుంటే అబ్బా కాస్సేపన్నా ప్రశాంతంగా ఉంటే ఎంత బావుండుననిపించేది.. కానీ ఇప్పుడు మంచం కింద దాక్కున్న ఆ సందడి ఎప్పుడెప్పుడు బయటకొస్తుందా అని ఎదురుచూస్తున్నాము!

మీ మనసులో అసహనం తగ్గి ఉంటుందని ఆశిస్తున్నాను..నువ్వేమీ అనుకోనంటే నాదొక సందేహం.. నీకు బాధ / కోపం కలిగింది మాధురి రాజారావుని ప్రేమించినందుకా లేక అసలు ప్రేమించడం అన్న పని చేసినందుకా!? నీకు అసలు ప్రేమ అన్న విషయమే ఇష్టం లేదంటే అది నీ వ్యక్తిగత ఆలోచన.. ఆ ఆలోచనతో ఒకవేళ రాజారావు మంచివాడైనా అతనిలోని భరించలేని (నీకు మాత్రమే) విషయాలే కనిపించి అతన్ని ప్రేమించినందుకు మాధురి మీద అనవసరంగా కోపం తెచ్చుకుంటున్నారేమో.. లేక నిజంగానే అతను మాధురి అనుకున్నంత మంచివాడు కాకపోతే ఆ సంగతి తనకి అర్థమయ్యేలా చెప్పగలిగేది మీరే! ఏది చేయాలన్నా ముందు మీరు మీ మనసుని శాంత పరచుకోవాలి.. మీ స్నేహితురాలితో యథావిధిగా ఇదివరకున్నట్లే ప్రవర్తించండి.. తనకి నీతో ఉన్న చనువు పోకుండా ఉండేలా చూడు.. ఇది కొంచెం సున్నితమైన విషయం కనుక నువ్వేమాత్రం తనతో దురుసుగా ప్రవర్తించినా నీమీదున్న నమ్మకం పోవచ్చు.. అలాంటి పరిస్థితి రాకుండా జాగ్రత్త పడండి.. ముందు రాజారావుని అలా బయట అక్కడా ఇక్కడా కలవడం మంచిది కాదని, ఈ విషయం వీలైనంత తొందరగా వాళ్ళ ఇంట్లో వాళ్ళకి చెప్పమని నచ్చచెప్పండి.. ప్రస్తుతానికి నేనివ్వగలిగిన సలహా ఇదే

సరేమరి, గౌతమ్‌కి టెంపరేచర్ చూసి మందు వేయాలి.. ఇసారి కాస్త తొందరగా ముగిస్తున్నాను.. 'ఈయనెప్పుడూ ఇంతే' అని విసుక్కున్నా నువ్వు అర్థం చేసుకుంటావని నాకు తెలుసు.

సెలవు మరి

వంశీ

***   ***   ***   ***

నవంబర్ 9, 1985
మాజేరు,

మిత్రమా,

ఎలా ఉన్నారు? మీకు తెలుసా, ఇక్కడ ప్రతిచెట్టుకీ మల్లెలే! అదేంటీ, హేమంతంలో గ్రీష్మ లక్షణాలు చెప్తున్నాననుకుంటున్నారా! అయినా ప్రతిచెట్టుకీ మల్లెలేంటీ! అంతలా ఆలోచించకండి.. రాత్రంతా కురిసిన మంచు కొమ్మల చివర చేరుకుని, ఈ తెల్లవారుఝాము వెలుగులో తెల్లగా అచ్చం మల్లెల్లా మెరుస్తుంది.. కార్తీకమాసం మొదలయ్యింది.. దానితోపాటే జివ్వుమనిపించే చన్నీటి స్నానాలు కూడా, అదీ ఉదయాన్నే.. మా అమ్మమ్మ ఈ విషయంలో మాత్రం యమ స్ట్రిక్టండోయ్.. నేనూ ఇలాంటి రెండు మూడు విషయాల్లో తన మాట బుద్ధిగా వింటాను.

ఇవాళ సెకండ్ సాటర్ డే, స్కూల్ కి సెలవు.. అందుకే పొద్దున్నే తీరిగ్గా మీతో కబుర్లు మొదలుపెట్టేసాను.. ఇప్పుడు గౌతమ్‌కి ఎలా ఉంది? జ్వరం తగ్గినా కాస్త నీరసంగా ఉండిఉంటాడు.. బాబు అనారోగ్యం వల్ల మీరెంత అన్యమస్కంగా ఉన్నారో మీ ఉత్తరం చదువుతుంటేనే అర్థం అయింది.. అంతా 'మీరు' 'నువ్వు' ల ద్వైదీభావమే.. చదువుతుంటే చిన్నగా నవ్వు కూడా వచ్చిందనుకోండి.. గంభీరంగానూ, హుందాగానూ ఉండే మీరు బాబుకి బాలేదని దిగులు పడుతుంటే ఒక్కసారిగా ఎన్నో ఏళ్ళు చిన్నవారైనట్లు అనిపించింది.. కానీ కష్టంలోనూ, సుఖంలోనూ అందరూ అందర్నీ పొదవుకునే మీ నలుగురిని చూస్తుంటే ప్రేమ, అప్యాయతల పొదరింటికి చిరునామా మీ ఇల్లేనేమో అనిపిస్తుంది.. అలాంటి ఇంటితో పరోక్షంగానైనా నాకు సంబంధం ఉందంటే కేవలం నా నేస్తంవల్లనే కదా!

నేస్తమంటే గుర్తుకొచ్చింది, మాధురి ప్రేమ విషయంలో మీరు వెలిబుచ్చిన సందేహంతో నాకే నా ఆలోచనల మీద డౌట్ వచ్చింది.. ఆలోచిస్తుంటే అనిపిస్తుంది, నాకు ఒకటి కాదు, మీరు అన్న రెండు కారణాలకీ తనమీద కోపంగా ఉందని.. ఎక్కడో పుస్తకాల్లోనూ, సినిమాల్లోనూ చూసిన ప్రేమ నా ఎదురుగా, నా స్నేహితురాలికి కలిగిందంటే నమ్మలేకపోతున్నాను.. ఎందుకో గుండెలో చిన్నగా కోస్తున్నట్లు బాధ, మా ఇద్దరి బంధం బీటలు వారుతున్నట్లు!! తనకి నాకంటే ప్రియమైన వ్యక్తి ఇంకొకరు ఉన్నారనే ఉక్రోషం కూడా!! అదీ ఆ వ్యక్తి నాకేమాత్రం ఇష్టం లేనివాడు.. నా ఈ అయిష్టాన్ని తనకి చెప్పి ఇంక అతని అస్సలు మాట్లాడకు అని గట్టిగా ఆజ్ఞాపించాలనిపిస్తుంది.. కానీ తనకి కోపం వచ్చి నాతోనే మాటలు మానేస్తే!! అమ్మో, ఊహించుకోలేను.. కానీ ఈ విషయం తెలిసిన దగ్గరనించీ మా ఆఫీసు రూమ్ వైపుకి వెళ్ళాలంటేనే చిరాకేస్తుంది, ఆ రాజారావుని చూడాల్సివస్తుందని. నిజంగా ఇష్టంలేని మనిషితో మాట్లాడాల్సిరావడం చాలా నరకం!

ఇతని గురించెందుకుగానీ మీకు మా భూషణం సార్ గురించి చెప్పాలి.. గుర్తున్నారు కదా, భార్యాభర్తలు జాయిన్ అయ్యారని చెప్పాను.. ఆయన వచ్చిన తర్వాత స్కూల్ దినసరి క్రమం చాలా ఆసక్తిగా మారింది.. ఇదివరకు పొద్దున్నే ప్రార్థన, ఎవరి క్లాసులకి వాళ్ళు వెళ్ళి పాఠాలు చెప్పుకోవడం, సాయంత్రం జై హింద్ చెప్పి ఇళ్ళకెళ్ళడం.. కానీ ఇప్పుడు సార్ పిల్లలతో కొన్ని ఆసక్తికరమైన పనులు చేయిస్తున్నారు..

ఉదాహరణకి 8, 9, 10 వ తరగతి పిల్లలు రోజుకొక్కరితో స్కూల్ మెయిన్ బోర్డ్ మీద ఆనాటి వార్తల్లో ముఖ్యాంశాలు రాయిస్తున్నారు.. తమ వంతు వచ్చిన రోజు వాళ్ళు కాస్త ముందుగా స్కూల్ కి వచ్చి, న్యూస్ పేపర్ తీసుకుని ఏమి రాయాలనేది ప్రిపేర్ అవ్వాలి.. ఏ వార్త

ఎంచుకునేది పూర్తిగా పిల్లల నిర్ణయమే.. సార్ అన్నారు, దీన్ని బట్టి వాళ్ళకి ఏ విషయాల మీద ఆసక్తి ఉందో బాగా తెలుస్తుంది అని! అలానే రోజూ పొద్దున్నే ప్రార్థన అవ్వగానే క్లాస్‌లోకి వెళ్ళేముందు తను ఎంపిక చేసిన పిల్లలతో ప్రముఖుల జీవిత చరిత్రలను క్లుప్తంగా చెప్పిస్తున్నారు.. అంటే దేశభక్తులు, శాస్త్రవేత్తలు, క్రీడాకారులు, మొదలైనవారి గురించి.. ఈ నోట్సులన్నీ ఆయన దగ్గర రెడీగానే ఉన్నాయి.. అవే పిల్లలకిచ్చి చదివిస్తున్నారు.. క్రమశిక్షణ తప్పితే ఊరుకునేది లేదని హెచ్చరిస్తూ ఉంటారు.. ఆయనంటే పిల్లలకే కాదు మా టీచర్లకి కూడా ఎంతో గౌరవం!! నేనైతే ఆయన చెప్పిన సలహాలన్నిటినీ క్లాసులో అమలుచేసేస్తున్నా..

మీరడిగారు కదా మా స్కూల్లో ఆంధ్రరాష్ట్ర అవతరణ దినోత్సవం ఎలా చేస్తారని.. మామూలుగా అయితే ఆ రోజు మాకు సెలవు కాబట్టి అసలేమీ పట్టించుకోరు.. కానీ మొన్న భూషణం సార్ ముందు రోజే పిల్లలందరితోనూ సెలవు ఇస్తున్నారని చెప్తూ, మన రాష్ట్ర అవతరణకి సంబంధించిన ముఖ్యమైన విషయాలు ప్రసంగించారు.. అంతే కాదు, ఆయన అధ్వర్యంలో 5వ తారీఖున జరిగిన టీచర్స్ డే కూడా చాలా బాగా చేసుకున్నాం.. పిల్లలందరూ ఎవరి క్లాసుల్ని వాళ్ళు అలంకరించారు.. వాళ్ళ స్వహస్తాలతో చేసిన బొమ్మలు మాకు బహుమతులుగా ఇచ్చారు.. అన్నిటికంటే ముఖ్యమైనది భూషణం సార్ ప్రతీ క్లాస్ కి గ్రూప్ ఫోటో తీయించారు.. ఆరోజు పిల్లలందరి కేరింతలతో స్కూల్ ఒక నందనవనంలా అనిపించింది.

కానీ చిన్న అపశృతిలా ఫోటోలు తీయడానికి వచ్చినతను నన్ను విసిగించేసాడు.. భూషణం సార్‌కి బాగా తెలిసినతనే అంట.. నన్ను ముందే పిలిచి చెప్పారు, అతనితో పాటు ప్రతి తరగతికీ వెళ్ళి ఫోటోలు తీయించే బాధ్యత నాదేనని! అదేమంతపని అనుకున్నా కానీ తర్వాత తెలిసింది అదెంత అబద్ధమో! అతను రాగానే సార్ నాకు పరిచయం చేశారు, పేరు వికాస్ అని.. అక్కడనించీ మొదలయ్యాయి నా కష్టాలు.. బయట చినుకులు పడుతుండటంతో క్లాసు రూంలోనే తీయమని చెప్తే గదిలో వెలుగు సరిగ్గా లేదని అప్పటికప్పుడు ఆఫీసు రూం నించి నాతో టేబుల్ లైట్లు తెప్పించాడు.. అవి మొయ్యడానికి సహాయం వస్తాడేమో అనుకుంటే అక్కడే దర్జాగా కూర్చుని కెమెరా సెట్ చేయడం.. పిల్లలు ఊరికే కదులుతున్నారని అలా నించుండిపోతాడు! మధ్య మధ్యలో 'నేనిప్పుడే వస్తాను ఈ కెమెరా స్టాండ్ ని నెక్స్‌ట్ క్లాసుకి తీసుకెళ్ళండి' అని మాయమవ్వడం.. వచ్చాక తెలిసింది మహానుభావుడు సిగరెట్ తాగడానికి వెళ్ళాడని.. మొత్తానికి ఆ కాండిడేట్ విసిగించేసాడనుకోండి!! వెళ్ళేటప్పుడు కనీసం కృతజ్ఞతలు కూడా చెప్పలేదు.. భూషణం సార్‌కి తెలిసినతను అని నేను నా కోపాన్ని లోపలే దాచేసాననుకోండి.. ఏమిటో, కొంతమందికి మనం బ్రతికేది నలుగురితో కలిసి అన్న స్పృహే ఉండదనుకుంటా!

అసలు నేను మీకు బోల్డన్ని కృతజ్ఞతలు బాకీ ఉన్నాను.. దేనికంటారా!? నా ఆలోచనల్లోనే ఉన్న వికలాంగుల స్కూల్ కి మీ సలహాలతో ఒక రూపునిస్తున్నారు.. నా ఆలోచనని ముందు అమ్మమ్మా తాతయ్యలతో చెప్పేస్తాను.. దానితోపాటే నేను ఎమ్.ఫిల్ కి అప్లై చేయాలనుకున్న విషయం కూడా! కాస్త భయంగానే ఉంది, అమ్మమ్మ ఏం రాద్ధాంతం చేస్తుందోనని.. ఆడపిల్ల జీవితం అంటే పెళ్ళి, ఇల్లు అనే తన నిర్వచనానికి మార్పులు చేయడం కష్టమైన పనే, కానీ తప్పదు.

కానీ అంతకుముందు తను చెప్పిన పనులు కొన్నిటికి తలాడించేసి మార్గం సుగమం చేసుకోవాలి.. అదిగో అందులో ఒకటి ఇప్పుడు గుడికి వెళ్ళడం.. ఏదో తనకోసం వెళ్తున్నానన్న భావం కలుగజేసాను కానీ ఇలా పొద్దు పొద్దున్నే గుడికెళ్ళడం నాకూ ఇష్టమే!! శనివారం కదా, సుబ్బులక్ష్మి సుప్రభాతం వింటూ కోనేట్లో నీళ్ళు దోసిలితో తాగి, తల మీద చల్లుకుంటుంటే అదో అవ్యక్తమైన అనుభూతి.. రాత్రి స్వామివారు, దేవేరి జలకాలాడుతూ, సుప్రభాతం వింటూనే హడావిడిగా వెళ్ళిపోతూ తమ హృదయాల్ని అక్కడ వదిలేసి వేళ్ళారా

అనిపిస్తుంది.. మరి అంత తియ్యగా, చల్లగా ఉంటాయి కోనేటి నీళ్ళు!!

సరే మరి, అమ్మమ్మ పిలుపులు మీ వరకూ చేరకముందే మీకు సెలవిప్పిస్తున్నాను.. రాధికగారిని, పిల్లలని అడిగినట్లు చెప్పండి.. మీకిచ్చిన మాట ప్రకారం నా ఫోటోని ఈ ఉత్తరంతో పంపుతున్నాను.. ఇక మీరే నాకు బాకీ!

వెంటనే బదులు రాస్తారు కదూ..

కార్తీక

*** *** *** ***

(తరువాతి భాగం వచ్చే సంచికలో..)